

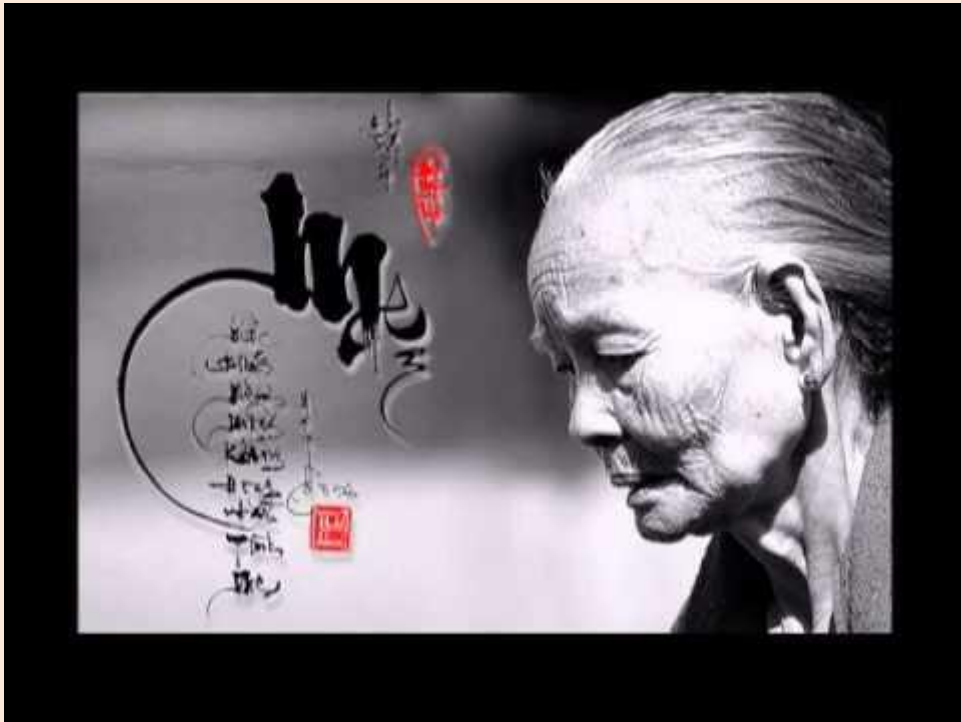
Mẹ già mơn mõi trông con
để nhắn nhủ một lời son sắt nước non

bước về giữa lối cội nguồn
xóm đêm mưa lụt lụt đường tường phen
Mẹ ngồi trên chông muộn phiền
nhảy tòm xuống nước ôm nghiền thẳng con
thẳng con mấy chục năm tròn
ly hương thương Mẹ mõi mơn đợi trông
giờ về con, Mẹ khóc ròn
Mẹ già tóc bạc lưng còng tong teo...
thẳng Tèo đây hở thẳng Tèo
ngày xưa hiếu đễ nhà nghèo không cha
tánh tình ngay thẳng thật thà
học hành thi cử vượt qua dễ dàng...
ra đời thành đạt vẻ vang
ai ngờ dâu bể tan hoang nước nhà...
này con đất Việt của ta

ngàn năm công khó Ông Bà dựng nên
Mẹ rồi Mẹ sẽ quy tiên
phận con con phải võ yên sơn hà
"cái nhà là nhà của ta,
công khó ông cha lập ra,
cháu con ta gìn giữ lấy,
muôn năm đây nước non nhà..."(*)

Lê-Thụy-Chi

(*) thơ về nhân gian

Hình Mẹ Việt Nam

(hình trên Net)

www.vietnamvanhien.net